

Astu: „Podívej, jaro už je opravdu tady.“

A oba pak pozorovali, jak jedna vlaštovka lepila
 z hlíny přímo na pod střechou.

„Každým rokem tu vychovává mláďata. Musí
je naučit dobře létat, aby s hejnem mohla na
podzim opět odletět do dalekých krajin, až
za , kde je celý rok teplo,“ vysvětloval
myslivec Astě, která ještě nikdy neviděla.

Sluníčko jaro popohánělo stále teplejšími
, se naplno zazelenala a své šaty
si vyzdobila lučnými . Také na
 u myslivny se obalila bílými kvítky.

Ale kde je jezevec, podivil se , který věděl
o všem, co se v šustlo. Jezevec určitě
ještě spí. A tak vzal budík a šel až k jeho noře.
Spustil zvonění a dal do nory. se tak
lekl, až se bouchl o strop nory.